

Sygn. akt I ACa 1245/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Elżbieta Uznańska
Sędziowie:	SSA Andrzej Szewczyk SSA Grzegorz Krężolek (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Katarzyna Wilczura

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2013 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa B. P. (1)

przeciwko Gminie Miejskiej K.

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 11 czerwca 2013 r. sygn. akt I C 2315/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w punktach 1 i 2 poprzez nadanie mu brzmienia:

„1. oddala powództwo;

2. zasądza od powódki B. P. (1) na rzecz strony pozwanej Gminy Miejskiej K. kwotę 3 600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem kosztów procesu.”;

II. zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 10 542 zł (dziesięć tysięcy pięćset czterdzieści dwa złote) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt : I ACa 1245/13

UZASADNIENIE

B. P. (1) - kurator spadku po P. N. - w pozwie skierowanym przeciwko Gminie Miejskiej K. domagała się zasądzenia kwoty 156 826, 37 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 31 października 2012r do dnia zapłaty oraz obciążenia przeciwniczki procesowej kosztami postępowania.

Motywuując zgłoszone roszczenie wskazała, że P. N. był właścicielem nieruchomości położonej w K. przy ul. (...), objętej księgą wieczystą nr (...), zabudowanej budynkiem wielomieszkańcym.

Strona pozwana zarządzała tą nieruchomością w oparciu o przepisy o prowadzeniu cudzych spraw bez zlecenia. Zarząd sprawowany przez pozwaną zakończył się z dniem 1 września 2012r, kiedy protokołem zdawczo - odbiorczym zarząd ten przejęła powódka. W ramach ostatecznego rozliczenia finansowego pozwana wskazała, że na koniec sierpnia 2012r saldo jest dodatnie i zamyka się w kwocie 547 805, 63 złotego. Tym nie mniej wypłaciła z tego tytułu jedynie 390 979, 26 zł co odpowiadało nadwyżce przychodów nad poniesionymi w związku z zarządzeniem kosztami za okres pomiędzy 1 września 2002r a 31 sierpnia 2012r. W pozostałym zakresie, odmawiając zapłaty były zarządca stanął na stanowisku, iż jest wolny od tego obowiązku wobec przedawnienia roszczenia o spełnienie tego świadczenia za okres wcześniejszy.

Negując jego poprawność kurator spadku wskazywał, iż w takiej sytuacji, gdy Gmina zarządzała nieruchomością na podstawie przepisów o prowadzeniu cudzych spraw bez zlecenia to nie może skutecznie powoływać się na ten zarzut. Wynika to stąd, że podmiot taki ma obowiązek działania na korzyść zastępowanego, a także po zakończeniu swojej funkcji negotiorum gestora wydać zastępowanemu wszystko co uzyskał w czasie gdy prowadził jego sprawy. Powołanie się zatem na zarzut przedawnienia roszczenia rozliczeniowego jako sprzeczne z tym założeniem ustawowym jest wykluczone. Swoje stanowisko kurator uzupełnił argumentem, iż zarządzająca mogła pozyskiwanymi nadwyżkami rozporządzać, a zarzut przedawnienia mógłby być skuteczny ewentualnie w sytuacji gdyby nadwyżki te były gromadzone i nie podlegały tym dyspozycjom.

Wobec powyższego powódka domaga się pozostałej części kwoty nadwyżki jaką realność przyniosła w okresie objętym rozliczeniem przedstawionym przez pozwaną przy przekazywaniu zarządu [547 805, 63 zł – 390 979,26 zł], dotycząc czasokresu od 1 sierpnia 1995r do 31 sierpnia 2002r.

Odpowiadając na pozew Gmina Miejska K., wnosząc o oddalenie powództwa oraz obciążenia powódki poniesionymi przez siebie kosztami postępowania, podniosła zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego przez kuratora spadku.

W motywach swojego stanowiska procesowego położyła nacisk na jego majątkowy charakter, który wskazuje na to, iż instytucja przedawnienia ma także w stosunku do niego zastosowanie, wbrew argumentom powołanym przez B. P. (1) dla uzasadnienia stanowiska przeciwnego. Zdaniem pozwanej roszczenie o wypłatę nadwyżki finansowej jaka przynosił zarząd nieruchomości przy ul. (...) stawało się wymagalne, odrębnie za każdy pełny okres roczny sprawowania zarządu, a zatem z dniem 2 stycznia roku kolejnego.

Wyrokiem z dnia 11 czerwca 2013r Sąd Okręgowy w Krakowie uwzględnił żądanie pozwu w całości zasądzając na rzecz B. P. (1) od Gminy Miejskiej K. kwotę 156 826, 37 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 31 października 2012r do dnia zapłaty.

Ponadto obciążył pozwaną na rzecz powódki kwotą 11459 zł tytułem kosztów procesu.

Sąd I instancji ustalił następujące fakty istotne dla rozstrzygnięcia :

Jako niesporne pomiędzy stronami uznał następujące fakty :

Nieruchomość położona w K. przy ul. (...), objęta księgą wieczystą nr (...) stanowiła własność P. N., a po jego śmierci weszła w skład spadku po nim.

Kuratorem spadku jest powódka B. P. (1).

Do dnia 1 września 2012r nieruchomością tą administrowała strona pozwana na podstawie przepisów o prowadzeniu cudzych spraw bez zlecenia.

Protokołem zdawczo - odbiorczym datowanym na 20 sierpnia 2012r pozwana przekazała prowadzony dotąd zarząd kuratorowi spadku po P. N.. Zgodnie z ustaleniem dokonany przez strony w tym dokumencie ostateczne rozliczenie przychodów i kosztów związanych z zarządem obejmujące okres od 1 sierpnia 1995 r do 31 sierpnia 2012r miało nastąpić w ciągu 45 dni od daty podpisania protokołu , a w przypadku występowania nadwyżki wypłata wynikających z niej środków na rachunek wskazany przez kuratora w terminie 14 dni od daty doręczenia rozliczenia.

Na dzień 31 sierpnia 2012r saldo rozliczeniowe dotyczące nieruchomości przy ul (...) wykazywało nadwyżkę w kwocie łącznej 547 805, 63 zł , a pozwana wypłaciła na rachunek wskazany przez kuratora kwotę 390 979, 26 zł.

Ostateczne rozliczenie miało być przedstawione przez pozwaną najpóźniej w dniu 16 października 2012r, a ewentualna wpłata nadwyżki miała nastąpić do dnia 30 października tego roku.

W zakresie okoliczności spornych Sąd Okręgowy ustalił , iż rozliczenie to Gmina Miejska K. przedstawiła w formie pisemnej w dniu 12 października 2012r , potwierdzając dane dotyczące nadwyżki podane w rozliczeniu wstępnym i wskazała, w okresie przyjętym do rozliczenia to jest od 1 sierpnia 1995r do 31 sierpnia 2012r nadwyżka pomiędzy przychodami z nieruchomości a kosztami ich uzyskania zamknęła się w łącznej kwocie 547 805, 63 zł. Saldo za okres od 1 września 2002r do 31 sierpnia 2012r także było dodatnie i wynosiło 390 979, 26 zł.

Rozważania prawne rozpoczął Sąd I instancji od stwierdzenia , że z mocy art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 1994r o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych[DzU z 1994r Nr 105 poz. 509] , zarząd jaki wykonywała strona pozwaną w odniesieniu do nieruchomości P. N. miała obowiązek realizować na podstawie przepisów kodeksu cywilnego o prowadzeniu cudzych spraw bez zlecenia.

Następnie odwołując się do tych przepisów, a w szczególności art. 752 kc, statuującego regułę prowadzenia cudzych spraw w zgodzie z prawdopodobną wolą oraz z korzyścią do podmiotu zastępowanego , oraz art. 753 §2 kc wskazującego na obowiązki negotiorum gestora po ustaniu jego funkcji : rozliczenia się z prowadzonych spraw, przedstawienia z nich rachunku oraz wydania zastępowanemu wszystkiego co dla niego uzyskał , Sąd I instancji ocenił , że podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia dochodzonego roszczenia jest nietrafny.

Po pierwsze dlatego , że z uwagi na treść powołanych przepisów prawa materialnego nie można podzielić zapatrywania pozwanej , że roszczenia rozliczeniowe stają się wymagalne odrębnie po zakończeniu każdego roku gospodarczego. Zdaniem Sadu roszczenie to stało się wymagalne dopiero z dniem przekazania zarządu nieruchomością.

Po drugie negotiorum gestor ma obowiązek starannego działania w prowadzonych na rzecz zastępowanego w sprawach i postępowania w sposób odpowiadających jego domniemanej woli , a przy tym z jego korzyścią. Jest także zobowiązany do wydania mu wszystkiego co dla uzyskał .Tych obowiązków prowadzącego cudze sprawy bez zlecenia nie da się pogodzić z zarzutem przedawnienia za pomocą którego pozwana stara się ograniczyć swoją powinność pełnego rozliczenia po zakończeniu prowadzenia zarządu nieruchomością . Odwoływanie się zatem do niego nie może być uznane za skuteczne.

Początkowy termin płatności odsetek Sąd Okręgowy określił, w nawiązaniu do postanowień protokołu zdawczo odbiorczego , którym zarząd realnością został przekazany kuratorowi , aprobując zapatrywanie powódki , iż Gmina pozostaje w opóźnieniu w zapłacie sumy dochodzonej pozwem, począwszy od dnia następnego po tym w którym miała ona być przekazana na konto wskazane przez kuratora spadku.

O kosztach procesu Sąd I instancji orzekł na podstawie art. 98 §1 kpc i wynikającej z niej, dla rozliczeń pomiędzy stronami z tego tytułu, zasady odpowiedzialności za wynik sprawy.

Apelację od tego wyroku złożyła Gmina Miejska K. i zaskarżając orzeczenie w całości wniosła w pierwszej kolejności o jego zmianę i oddalenie powództwa oraz obciążenia powódki kosztami sporu za obydwie instancje .

Jako wniosek ewentualny sformułowała żądanie uchylenia wyroku Sądu I instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Środek odwoławczy został oparty na następujących zarzutach :

- naruszenia prawa procesowego, w sposób mający wpływ na wynik sprawy , a to art. 177 §1 pkt 1 kpc, w następstwie nie uwzględnienia przez Sąd Okręgowy wniosku apelującej o zawieszenie postępowania z uwagi na prowadzone , wszczęte wcześniej, postępowanie o stwierdzenie nabycia spadku po P. N. , którego wynik miałby istotny wpływ na wynik sprawy rozstrzygniętej zaskarżonym wyrokiem,

- naruszenia prawa materialnego jako konsekwencji przeprowadzenia wadliwej wykładni art. 120 §1 kc w zw z 753 §1 i 2 kc i w zw z art. 455 kc , i nietrafnego przyjęcia przez Sąd Okręgowy wymagalności roszczenia dochodzonego pozwem dopiero od chwili kiedy ustał stan prowadzenia przez pozwaną bez zlecenia spraw zastępowanego.

W motywach apelacji pozwana powtórzyła swoją argumentację mającą wspierać stanowisko o niezasadności roszczenia kuratora spadku , którą prezentowała w toku postępowania rozpoznawczego przed Sądem I instancji.

W sposób szczególny akcentowała nie trafność stanowiska Sądu zgodnie z którym stan wymagalności roszczenia powódki może być związany dopiero w datą w jakiej pozwana zakończyła prowadzenie spraw P. N.. Powtórzyła przy tym swoje zapatrywanie , iż świadczenia z tytułu nadwyżki stawały się wymagalne już po zakończeniu każdego roku gospodarczego w którym tego rodzaju nadwyżka, w ramach zarządu nieruchomości przy ul (...), powstawała.

W odpowiedzi na apelację powódka domagała się jej oddalenia jako pozbawionej usprawiedliwionych podstaw oraz obciążenia pozwanej kosztami postępowania przed Sądem II instancji.

Rozpoznając apelację Sąd Apelacyjny rozważył co następuje .

Środek odwoławczy strony pozwanej jest uzasadniony , prowadząc do zreformowania orzeczenia Sądu Okręgowego w sposób postulowany przez wniosek zawarty w apelacji w pierwszej kolejności.

Na wstępie należy zauważyć , że większość faktów doniosłych dla rozstrzygnięcia nie była pomiędzy stronami sporna.

Apelacja nie została oparta na zarzutach , które odnosiłyby się do sposobu oceny przez Sąd I instancji zgromadzonych dowodów , ich kompletności lub zgodności faktów uczynionych podstawą rozstrzygnięcia z ich treścią.

Zaniechanie ich powołania ma tę konsekwencję , iż ustalenia te , jako poczynione niewadliwie, Sąd II instancji przyjmuje za własne.

Wymagają one jednak uzupełnienia o okoliczności nie będące pomiędzy stronami przedmiotem sporu, albo też podstawą ustalenia których są dokumenty zgromadzone w sprawie , których wiarygodności żadna z nich nie kwestionowała.

Uzupełnienie to dotyczy następujących faktów :

Strona pozwana przejęła zarząd nieruchomością położoną przy ul. (...) od poprzedniego zarządcy- Skarbu Państwa realizującego go w oparciu o art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 1994r o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych [DzU Nr 105 poz. 509]

/ okoliczność niesporna]

Podstawą do przejęcia zarządu było zarządzenie Prezydenta Miasta K. nr (...) z dnia 14 lipca 2004r

/ dowód : zarządzenie k. 19 n- 21 i 23 akt/

B. P. (1) została ustanowiona kuratorem spadku po P. N., zmarłym w J. w dniu 9 listopada 1951, na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie z dnia 19 listopada 2010r w sprawie o sygnaturze I Ns 109/ 10/ S, które uprawomocniło się bez zaskarżenia.

/dowód : potwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia postanowienia Sądu Rejonowego wraz z uczynioną tam adnotacją w zakresie potwierdzenia jego prawomocności / k. 9 akt /

W treści protokołu przekazania zarządu nieruchomością wchodzącej w skład spadku po P. N. nr (...), sporządzonego w dniu 20 sierpnia 2012r, a potwierdzającego przejęcie zarządu nią przez kuratora z dniem 1 września 2012r, powódka potwierdziła wszystkie czynności dokonane przez przekazującą zarząd pozwaną. Zgodnie z jednym z postanowień zawartych w tym dokumencie rozliczenie nadwyżki, co było obowiązkiem przekazującej Gminy, o ile taką nieruchomość przynosiła w okresie rozliczeniowym przyjętym przez strony, miało obejmować okres dziesięciu lat, licząc wstecz od dnia poprzedzającego dzień przejęcia zarządu przez kuratora.

/dowód : protokół zdawczo - odbiorczy z dnia 20 sierpnia 2012r nr (...) w tym postanowienia § 7 ust.7 i §8 k. 13-16 akt/

Treść protokołu nie była przez strony negowana i został on przez nie podpisany.

Powódka nie kwestionowała faktu przekazania jej przez pozwaną ani też wysokości kwoty którą Gmina uiściła na rachunek przez nią podany tytułem nadwyżki, którą przyniosła nieruchomość za okres od 1 września 2002r do 31 sierpnia 2012r.

/ okoliczności niesporne /

Powódka wystąpiła z żądaniem zasądzenia kwoty dochodzonej pozwem w dniu 20 grudnia 2012r, a odpis pozwu zawierającego to żądanie został doręczony stronie pozwanej w dniu 6 lutego 2013r

/ dowód : data wpływu pozwu do Sądu Okręgowego k. 2 oraz dowód doręczenia odpisu pozwu k. 29 akt/

Przechodząc do postawionych rozstrzygnięciu Sądu I instancji zarzutów apelacyjnych w pierwszej kolejności należy ocenić zarzut procesowy naruszenia przez Sąd I instancji normy art. 177 §1 pkt 1 kpc jako następstwa nie uwzględnienia wniosku Gminy o zawieszenie postępowania do czasu prawomocnego zakończenia sprawy o stwierdzenie nabycia spadku po właścicielu nieruchomości przy ul. (...) i uznać go za chybiony.

Analiza motywów tego zarzutu pozwala na sformułowanie wniosku, że w istocie pozwana nie przytoczyła żadnych merytorycznych argumentów mających potwierdzić, że wynik postępowania spadkowego po P. N., toczące się od 2006r i dotąd nie zakończone, miałyby znaczenie prejudykatu dla rozstrzygnięcia niniejszego sporu. Ten brak pozwala Sądowi II instancji by poprzestał, w ramach oceny tego zarzutu, na następujących stwierdzeniach.

Zawieszenie, którego podstawą jest norma art. 177 §1 pkt 1 kpc jest zawieszeniem mogącym wprawdzie nastąpić także z urzędu ale ma charakter fakultatywny. Oznacza to, że doprowadzenie do stanu w którym czasowo postępowanie nie jest prowadzone pozostawione zostało pozostawione ocenie Sądu, który na podstawie analizy okoliczności faktycznych ma stwierdzić czy rzeczywiście, nawet przy konstatacji, że przyczyna zawieszenia istnieje, wstrzymywanie rozpoznawania sprawy jest celowe.

O zależności prejudycjalnej postępowania cywilnego od wyniku innego postępowania [cywilnego], w rozumieniu wskazanej normy procesowej, można mówić jedynie wówczas gdy kwestia będąca przedmiotem innego postępowania stanowi element podstawy faktycznej rozstrzygnięcia danej sprawy. Innymi słowy do zawieszenia na tej podstawie może dojść wówczas gdy bez rozstrzygnięcia kwestii prejudycjalnej niemożliwe jest rozstrzygnięcia sprawy w toczącym się postępowaniu.

/ por. bliżej w tej kwestii stanowisko S. D. w : Kodeks postępowania cywilnego - komentarz pod redakcją K. P. t 1 s. 895 , uwagi A. J. w : Kodeks postępowania cywilnego - komentarz t. 1 s. 613 oraz orzeczenie SN z dnia 14 października 1980 r , sygn.. IV PZ 62/80/ nie publ./, powołane przez tego autora.

Tak rozumiana zależność pomiędzy niniejszym postępowaniem , a tym , w którym ustalany jest krąg spadkobierców po P. N. nie zachodzi , wobec czego omamiany zarzut apelacyjny należy uznać za nietrafny.

Zasadnym jest natomiast sformułowany w apelacji zarzut naruszenia przez Sąd I instancji prawa materialnego.

Wbrew bowiem pogładowi prawnemu wyrażonemu w motywach rozstrzygnięcia poddanego kontroli instancyjnej, podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego pozwem jest zarzutem uzasadnionym.

Nie było pomiędzy stronami przedmiotem sporu to , iż sprawując zarząd nieruchomością przy ul. (...) w K. strona pozwana wykonywała go , podobnie jak i uprzednio Skarb Państwa , w okresie istotnym z punktu widzenia rozstrzygnięcia [1 stycznia 1995 do 31 sierpnia 2012r] na podstawie upoważnienia ustawowego wynikającego z normy art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 1994r O najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych [DzU z 1994r Nr 105 poz. 509]. Spadkobiercy , właściciela nie skorzystali bowiem z uprawnienia wynikającego z ust. 2 tej normy do przejęcia zarządu. Do sposobu jego sprawowania miały , zgodnie z uregulowaniem ustawowym, wprost zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego o prowadzeniu cudzych spraw bez zlecenia.

Zgodnie z normą art. 752 kc podmiot prowadzący cudze sprawy bez zlecenia ma obowiązek tak to czynić by odpowiadało to prawdopodobnej woli zastępowanego oraz z korzyścią dla niego , a przy tym w sposób należyte staranny.

Postawione w tej normie wymagania wobec negotiorum gestora należy odczytywać dwojako. Po pierwsze mając na uwadze to , że ma on w ramach swojej funkcji postępować przy wykonywaniu czynności tak jak postępował by sam zastąpiony gdyby mógł to czynić, a zatem z należytą starannością dla sfery swoich interesów oraz z korzyścią dla siebie.

Po wtóre działając w taki sposób prowadzący je już tylko z punktu widzenia interesu własnego , może liczyć zasadnie na to ,że zostaną mu zwrócone po zakończeniu prowadzenia tych spraw , poniesione przez niego wydatki konieczne i nakłady , a ponadto zostanie zwolniony ze zobowiązań jakie zaciągnął przy wykonywaniu ich.

Tak rozumiane działanie z korzyścią dla zastępowanego oraz kolejne obowiązki wynikające z normy art. 753 §2 kc ; złożenie rachunku i , w szczególności , wydania wszystkiego co działający uzyskał prowadząc sprawy zastępowanego nie oznacza jednak , że trafnym jest pogląd prawny Sądu I instancji , że tym samym w ramach dokonywanych rozliczeń wzajemnych po ustaniu sytuacji działania za zastępowanego negotiorum gestor nie może skutecznie podnieść zarzutu przedawnienia roszczenia jakie kieruje przeciwko niemu ten , którego sprawy bez zlecenia prowadził albo też - jak w rozstrzyganej sprawie - podmiot , który w ramach zarządu majątkiem po nim takie roszczenia może formułować wobec objęcia w zarząd składnika , przynależnego do schedy spadkowej. / por. art. 667 §2 kpc w zw z art. 935 kpc/

Stanowisko to nie ma uzasadnienia normatywnego.

Roszczenia jakie mogą wzajemnie kierować względem siebie zastępowany i zastępujący, prowadzący jego sprawy bez zlecenia mają charakter majątkowy. Ta ich cecha w odwołaniu się do ogólnej normy art. 117 §1 kc decyduje o tym , iż ulegają one przedawnieniu.

Odstępstwo od tej , mającej charakter ius cogens reguły , jest możliwe tylko w przypadkach przewidzianych wyraźnie przez ustawę. W odniesieniu do ocenianego roszczenia tego rodzaju wyjątek nie został przez ustawodawcę przewidziany.

Dla braku odrębnego uregulowania dotyczącego terminu w jakim roszczenie dochodzone pozwem ulegać by miało przedawnieniu usprawiedliwionym jest przyjęcie , iż wynosi on dziesięć lat , zgodnie z przepisem art. 118 kc.

Ponieważ termin ten może być liczony od daty w której roszczenie to stało się wymagalne zasadnicze znaczenie dla dalszej części rozważań ma odpowiedź na pytanie , kiedy taką cechę uzyskało roszczenie dochodzone w sprawie niniejszej przez kuratora spadku.

Ustalenia faktyczne poczynione w sprawie nie potwierdzają tego aby za życia właściciel nieruchomości ani później , osoby odwołujące się do praw spadkowych po nim , formułowały wobec Skarbu Państwa a potem Gminy Miejskiej K. żądania przekazania zarządu realnością przy ul. (...) w K. , tym samym także by domagały się rozliczeń związanych z ustaniem jego sprawowania przez podmioty zarządzające.

Także kurator spadku nie dowiódł w postępowaniu ażeby , po objęciu funkcji, wzywał pozwaną do przekazania zarządu nieruchomością i dokonania tych rozliczeń. /por. oświadczenia stron w tej kwestii na rozprawie apelacyjnej w dniu 11 grudnia 2013r , protokół skrócony przebiegu rozprawy k. 139 v akt/

Należy zatem , stając na stanowisku , że świadczenie którego obecnie B. P. (1) dochodzi w pozwie ma charakter bezterminowy w rozumieniu art. 455 kc , iż data wymagalności roszczenia z tytułu rozliczeń, będących konsekwencją przekazania zarządu jest po myśli art. 120 §1 zd. drugie kodeksu cywilnego tożsama z dniem w którym , w normalnym biegu czynności związanych ze sprawowaną funkcją, kurator mógł wezwać do przekazania zarządu realnością, przekazania zrównanego w swoich skutkach z zakończeniem relacji prowadzenia cudzych spraw bez zlecenia .

W ocenie Sądu II instancji, biorąc pod uwagę , że orzeczenie Sądu Rejonowego ustanawiające powódkę kuratorem uprawomocniło się z dniem czwartego grudnia 2010r , to mogła ona co najmniej w dacie 1 stycznia 2011r takie wezwanie do pozwanej skierować.. Taką też datę Sąd Apelacyjny przyjmuje jako tę, w której roszczenie o rozliczenie z tytułu nadwyżki jaką nieruchomość przyniosła , w okresie rozliczeniowym przyjętym przez strony , stało się wymagalne.

Odwołując się ponownie do faktów ustalonych w sprawie przypomnieć należy , że strony podpisując protokół przekazania zarządu z dnia 20 sierpnia 2012r akceptowały, iż rozliczenie z tytułu nadwyżki przychodów nad kosztami ich uzyskania , obejmować będzie okres od 1 sierpnia 1995 r do 31 sierpnia 2012r. . Nie była także kwestionowana łączna kwota nadwyżki za ten okres , która - według końcowego rozliczenia - zamknęła się w kwocie 547 805 , 63 zł.

Powódka nie twierdziła podstawie faktycznej powództwa ani też nie dowodziła w toku postępowania rozpoznawczego przed Sądem I instancji , że sposób wyliczenia tej wielkości mimo , że obejmowała ona także nadwyżkę obejmującą okres , kiedy zarząd nie był sprawowany przez Gminę [1 sierpnia 1995 - 30 czerwca 2004r] był nieprawidłowy. Nie negocjowała go także wówczas gdy, przekazującą przedstawiła , przy protokole przekazania , wstępne rozliczenie ani też kiedy dokonane zostało rozliczenie końcowe i przelana została , na wskazane przez kuratora konto, suma 390 979 , 26 zł , odpowiadająca nadwyżce za okres od 1 września 2002 r do 31 sierpnia 2012r.

B. P. (1) nie twierdziła także i nie dowodziła , że przed wytoczeniem powództwa podważała w jakiegokolwiek formie zapis §7 ust. 7 protokołu przekazania zarządu, także przez nią podpisanego zgodnie z którym rozliczenie nadwyżki będzie obejmowało tylko okres dziesięciu lat , licząc wstecz od dnia poprzedzającego datę przejęcia przez nią zarządu , co w sposób nie budzący wątpliwości wskazywało , że nie będzie nim objęty okres wcześniejszy aniżeli 31 sierpnia 2002r

Zatem za datę wezwania do zapłaty kwoty dochodzonej pozewem, stanowiącej należność za okres od 1 sierpnia 1995 r do 31 sierpnia 2002r należy uznać datę doręczenia odpisu pozwu stronie pozwanej czyli dzień 6 lutego 2013r / k. 29 akt/

Wszystko to , co powiedziano do tej pory uzasadnia wnioski , że podniesiony przez stronę pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia , obejmującego świadczenie z tytułu nadwyżki jaki przynosił zarząd nieruchomością we wskazanym okresie jest zarzutem uzasadnionym

Dziesięcioletni okres przedawnienia tego rodzaju roszczenia jakie sformułowała B. P. (2) , zważywszy , że z przyczyn podanych wyżej należy je ocenić jako w dacie wytoczenia o nie powództwa już uprzednio wymagalne w odniesieniu

do jego całości , przy uwzględnieniu daty w jakiej pozwana została wezwana do zaspokojenia / 6 lutego 2013r / daje podstawę do wniosku prawnego , iż zarzut pozwanej prowadzi do oddalenia powództwa.

Pozwana bowiem może skutecznie na jego podstawie odmówić spełnienia świadczenia o ile obejmuje ono nadwyżkę finansową jaką przynosiła nieruchomość w okresie obejmującym dziesięć lat przed datą w jakiej pozwana Gmina została wezwana do rozliczenia jej , a zatem za okres wcześniejszy aniżeli 6 lutego 2003r. Gdy przy tym uwzględnić , że rozliczenie takie pomiędzy stronami obejmujące świadczenie z tego samego tytułu za okres od 1 września 2002r do 31 sierpnia 2012r w ramach przejęcia zarządu nieruchomością przez kuratora niespornie już nastąpiło poprzez zapłatę niekwestionowanej przez powódkę , co do wysokości, i czasookresu rozliczeniowego kwoty 390 979, 26 zł., w konsekwencji powództwo kuratora należy ocenić jako nieusprawiedliwione.

Taki wniosek prawny wynika także stąd , iż Sąd II instancji nie ocenia podniesionego przez Gminę zarzutu jako przejawu nadużycia prawa podmiotowego. Brak ku takiej ocenie dostatecznej podstawy w faktach ustalonych w postępowaniu. Z jednej strony nie można w oparciu o nie sformułować oceny , iż pozwana sprawowała zarząd w sposób nie niewłaściwy , ze szkodą dla zastępowanego , a z drugiej także powódka nie odwoływała się do faktów , które o tego rodzaju nadużyciu mogłyby stanowić.

Już tylko na marginesie i dla zapewnienia kompletności wyводу , należy zauważyć , że zwalczając zarzut przedawnienia powódka nietrafnie zarzucała brak sprecyzowania tego do jakich roszczeń zarzut ten się odnosi. Trzeba bowiem zwrócić uwagę , że to o jakie rodzajowo roszczenie toczy się spór i jaki okres rozliczeniowy kształtuje jego wysokość nie było pomiędzy stronami przedmiotem sporu.

Przyjęcie przez powódkę bez zastrzeżeń kwoty z tytułu rozliczenia za okres od 1 września 2002 do 31 sierpnia 2012r , obliczonej na podstawie tych samych założeń wyjściowych jak należność dochodzona pozwem , oraz akceptacja dla jej wysokości w samym żądaniu zapłaty czynią nietrafnymi także inne argumenty kuratora podniesione w toku sporu przed Sądem I instancji i powtórzone w odpowiedzi na apelację , zmierzające do podważenia trafności tego zarzutu.

Z podanych wyżej przyczyn Sąd Apelacyjny orzekł jak w pkt I sentencji wyroku na podstawie art. 386 §1 kpc , o kosztach procesu rozstrzygając na podstawie art. 98 §1 kpc w zw z art. 108 §1 kpc , przy zastosowaniu , wynikającej z niej zasady odpowiedzialności za wynik sprawy.

Na kwotę należną z tego tytułu pozwanej złożyło się wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika procesowego będącego radcą prawnym określone , przy uwzględnieniu wartości przedmiotu sporu, na podstawie § 6 pkt 6 Rozporządzenia MS w sprawie opłat za czynności radców prawnych [...] z dnia 28 września 2002r [jedn. tekst DzU z 2013 poz. 490]

Orzekając o kosztach postępowania apelacyjnego [pkt II sentencji wyroku] Sąd II instancji orzekł na podstawie art. 98 §1 w zw z art. 108 §1 i 391 §1 kpc.

Na kwotę należną pozwanej od przeciwniczki procesowej, w łącznej wysokości 10 542 zł złożyły się : opłata od apelacji [7842 zł] oraz wynagrodzenie pełnomocnika procesowego ustalone na podstawie § 6 pkt 6 w zw z § 12 ust. 1 pkt 2 , powołanego wyżej rozporządzenia [2700 zł]